

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **V.V.**, st. přísl., bytem v ČR P., zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu,

t a k t o :

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žalobci se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč. Tato částka bude žalobci vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta.**
- III. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.715,50 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 8.4.2016 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu a žádal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci řízení o jeho žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky vedeného pod č.j. OAM-13294/TP-2012.

Podáním ze dne 4.5.2016 sdělil žalovaný, že v daném řízení správní orgán rozhodl dne 26.4.2016, č.j. OAM-13294-61/TP-2012 tak, že žádost žalobce zamítl.

Podáním ze dne 16.5.2016 vzal žalobce žalobu v plném rozsahu zpět, neboť žalovaný ve věci již rozhodl. Žalobce zároveň požádal, aby mu v souladu s § 60 odst. 3 s.ř.s. byla přiznána náhrada nákladů řízení, a to do 15 dnů od vydání rozhodnutí. Žalobce ve svém podání odkázal na Stanovisko občanského a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13.4.2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, uveřejněného po č. 58/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek a zdůraznil, že ke zpětvzetí návrhu došlo právě v důsledku pozdějšího chování žalovaného, který konečně vydal rozhodnutí, čehož se žalobce svojí žalobou domáhal; a dále na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.06.2010, č.j.: 4 As 8/2010-91, ze kterého vyplývá oprávnění žalobce v obdobné věci žádat náhradu nákladů řízení v případě zpětvzetí

žaloby z důvodu pozdějšího chování žalovaného, přičemž není podstatné, že tak učinil pod tlakem samotné žaloby směřující proti tomuto rozhodnutí či jiného zjištění.

Žalobce uvedl, že by mu náleželo naprosto stejné právo, kdyby nečinnost žalovaného byla konstatována rozhodnutím příslušného soudu, které by podle uvedeného zákonného ustanovení taktéž založilo právo na náhradu nákladů řízení. Z předchozích poměrně detailních podání žalobce je přitom zřejmé, že žalovaný byl, přes opakované výzvy žalobce, ve věci zcela prokazatelně nečinný. Žalobce konečně poukázal na nález Ústavního soudu ze dne 19.6.2007, sp. zn. II. ÚS 187/06 a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.02.2012, č. j. 2 Ans 13/2011 – 48. Závěrem žalobce uvedl, že nelze v žádném případě pominout, že v souvislosti s nečinností správního orgánu, mu vznikly nemalé náklady na právní zastupování ve věci, které již vynaložil v zájmu dosáhnout zákonného postupu správního orgánu. Žalobce proto žádal, aby mu byla přiznána náhrada nákladů řízení ve specifikované výši.

Podle ust. § 37 odst. 4 s.ř.s. může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ust. § 47 písm. a) s.ř.s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce vzal svůj návrh, o kterém soud dosud nerozhodl, zpět, soud řízení podle ust. § 47 písm. a) s.ř.s. zastavil.

Podle ust. § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném od 1.9.2011, soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Řízení bylo zastaveno před prvním jednáním, soud proto výrokem II. tohoto usnesení rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku sníženého o minimální částku 1.000,-Kč, tj. o vrácení 1.000,-Kč žalobci.

Při rozhodování o nákladech řízení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 60 odst. 1, 3, 7 s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. (3) Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. (7) Jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.

Z výše uvedených ustanovení vyplývá, že pokud žalobce podanou žalobou opodstatněně brojí proti nečinnosti správního orgánu, který svou nečinnost následně ukončí vydáním rozhodnutí, a žalobce proto svou žalobu vezme zpět, má právo na náhradu nákladů soudního řízení.

V daném případě žalobce podal dne 25.6.2012 žádost o povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Podle obsahu spisového materiálu byl žalobce již v průběhu správního řízení zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem, který jej zastupuje i v řízení před soudem. Na základě odvolání žalobce bylo rozhodnutím Komise pro rozhodování ve

věcech pobytu cizinců z 9.12.2015, č.j. MV-161244-3/SO-2015, zrušeno rozhodnutí žalovaného z 30.9.2015, č.j. OAM-13294-48/TP-2012 (jímž byla žalobcova žádost zamítnuta) a věc byla vrácena žalovanému k novému projednání. Návrhem ze dne 15.2.2016 se žalobce domáhal provedení opatření proti nečinnosti správního orgánu ve věci řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Dne 3.3.2016 (omylem chybně datováno 3.3.2015) vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců opatření proti nečinnosti č.j. MV-26780-2/SO-2016, jímž žalovanému přikázala, aby do 30 dnů od doručení tohoto opatření vydal v dané věci rozhodnutí o žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky, opatření bylo žalovanému doručeno 4.3.2016. Dne 8.4.2016 podal žalobce žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu. Žalovaný až rozhodnutím z 26.4.2016, č.j. OAM-13294-61/TP-2012, žádost žalobce zamítl dle § 75 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a to pro zařazení cizince v evidenci nežádoucích osob. Následně vzal žalobce podáním z 16.5.2016 žalobu zpět.

Dle názoru soudu byl žalovaný v projednávaném případě nečinný. Ve smyslu § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců platí, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podaná na území, povolení k přechodnému pobytu a povolení k trvalému pobytu podle § 87g a 87h.

Jak plyne ze shora uvedeného, věc byla žalovanému vrácena k dalšímu projednání rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců již v prosinci 2015, opatřením proti nečinnosti z 3.3.2016 bylo uloženo žalovanému vydat v dané věci rozhodnutí do 30 dnů od doručení, tj. od 4.3.2016, rozhodnutí o žádosti žalobce však bylo vydáno až 26.4.2016, tedy po uplynutí zákonem (resp. opatřením proti nečinnosti) stanovené lhůty. Jelikož žalovaný vydal rozhodnutí ve věci až po podání žaloby, a žalobce tedy vzal žalobu zpět právě z důvodu pozdějšího chování žalovaného, má žalobce vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobce byl v řízení před soudem zastoupen advokátem, a má tedy právo na náhradu nákladů řízení za zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Tato vyhláška stanoví tarifní hodnoty a sazby mimosmluvních odměn; výše tarifní hodnoty a od ní se odvíjející sazba odměny přitom vyjadřuje obtížnost poskytnuté odborné právní služby, za kterou se odměna poskytuje. V daném případě má žalobce právo na náhradu nákladů řízení za zastoupení advokátem za tři úkony právní služby, a to za 1) přípravu a převzetí zastoupení, 2) sepsání žaloby a 3) zpětvzetí žaloby. Advokát, který podal jménem žalobce žalobu na ochranu proti nečinnosti, nicméně zastupoval žalobce již ve správním řízení a činil za něj příslušné úkony. Při prvním úkonu právní služby, tedy při přípravě a převzetí zastoupení, tak byl s danou problematikou podrobně obeznámen a byl mu znám postup správního orgánu ve věci i obsah spisu. Obsah žaloby je v podstatných částech shodný s obsahem návrhu na opatření proti nečinnosti, který advokát žalobce učinil vůči nadřízenému orgánu žalovaného. Podkladem pro druhý úkon právní služby, tj. zpracování žaloby, tak byl jiný, již dříve učiněný a obsahově obdobný úkon téhož zástupce. Konečně třetí úkon právní služby, jímž je zpětvzetí podané žaloby, je velmi jednoduchým úkonem, který nevyžaduje výraznou odbornost, a to zejména v řízeních o žalobách na ochranu proti nečinnosti, kde bývá důvodem zpětvzetí skutečnost, že tvrzená nečinnost správního orgánu zanikla v důsledku vydání požadovaného rozhodnutí.

Městský soud v Praze je obeznámen s rozsudkem Nejvyššího správního soudu publikovaným pod č. 2414/2011 Sb. NSS, v němž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že skutečnost, že advokát zastupoval žalobce ve správním řízení, nemá sama o sobě vliv na odměnu za úkon právní služby spočívající v převzetí věci a přípravě zastoupení před správním soudem. I když totiž bude mít zástupce, který účastníka zastupoval již ve správním řízení, určitou výhodu ve znalosti věci, zahrnuje úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení před správním soudem řadu činností, úvah a postupů, které zástupce nemohl ve správním řízení řešit a které bude třeba konzultovat s klientem. V případě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (což není tento případ) je další nutnou součástí přípravy zastoupení analýza správního rozhodnutí, kterým se správní řízení končí, a které tak zástupce logicky v rámci správního řízení analyzovat nemohl. Samotná skutečnost, že stejný zástupce zastupoval žalobce již ve správním řízení, tak nemůže vést k závěru o tom, že žalobci z tohoto důvodu nenáleží žádné náklady řízení za úkon právní služby „převzetí a příprava zastoupení“.

Městský soud má však za to, že všechny skutečnosti týkající se zastupování žalobce v soudním řízení, jak byly popsány výše, je třeba v jejich souhrnu v daném případě považovat za důvody zvláštního zřetele hodné podle ust. § 60 odst. 7 s.ř.s., které opravňují soud rozhodnout o tom, že účastníkovi řízení se náhrada nákladů řízení zčásti nepřiznává. K tomuto hodnocení přispívá i skutečnost, že žaloba v této věci je standardní žalobou, kterou zástupce žalobce podává i v jiných věcech (u zdejšího soudu tak dosud podal více jak 100 žalob proti nečinnosti Ministerstva vnitra či Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, přičemž velká většina těchto soudních věcí končí právě zastavením řízení pro zpětvzetí žaloby); stejně tak typový je i úkon zpětvzetí žaloby. Soud proto rozhodl tak, že žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení pouze zčásti, a to ve výši 50 % částky mimosmluvní odměny za tři úkony právní služby, která by mu jinak náležela. Žalobce by měl právo na náhradu nákladů řízení za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč (§ 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu ve spojení s ust. § 11 odst. 1 advokátního tarifu), celkem tedy 9.300,- Kč; 50 % z této částky pak činí 4.650,- Kč. Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů spojených se třemi úkony právní služby (3 x 300,- Kč) a daň z přidané hodnoty z odměn a náhrad ve výši 1.165,50 Kč. Žalobce má dále právo na náhradu nevrácené části soudního poplatku ve výši 1.000,- Kč. Celkem tak žalobci náleží náhrada nákladů řízení ve výši 7.715,50 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 21.července 2016

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková